

Mor el claretià Jaume Vergés, fill adoptiu de Solsona

Ds, 20/01/2018 per Catalunya Religió

([Claretians](#)) Aquest divendres 19 de gener ha mort a Barcelona el germà claretià **Jaume Vergés i Espinàs** als 81 anys després de [62 anys de vida religiosa](#). Nascut a Sant Julià de Vilatorrada (Osona) el 13 de maig de 1936 va ingressar al seminari dels claretians a l'edat de setze anys. Entre altres destinacions va estar a les comunitats de Vic, Sallent, i Solsona.

Bona part del seu servei pastoral va ser a la comunitat claretiana de Solsona de la que en va formar part de 1968 a 1981. Juntament amb la comunitat claretiana va impulsar nombroses activitats culturals, teatrals i musicals i es va dedicar especialment a la pastoral entre els joves i els infants. Una àmplia activitat de la que en destaca la fundació i la direcció de la Coral Infantil Riallera, que va arribar a aplegar 200 infants. Va ser també director de campaments i de colònies. "El meu ideal era estimar els nens com Jesús els va estimar", explicava. Una vocació que també va poder desplegar com a professor de música i de religió.

El 2005, arran d'una iniciativa popular, l'Ajuntament de Solsona el va nomenar Fill Adoptiu de la Ciutat. És una mostra del gran record que va deixar, ben viu anys després, i és la màxima distinció que podia fer el consistori solsoní.

En [l'homenatge](#) que li van fer a Solsona per lliurar-li la distinció, el germà Vergés va destacar la satisfacció "per haver complert una missió en bé dels infants i joves" i perquè sentia que es reconeixia "tot el treball missioner i cultural que els claretians de Catalunya hem fet a Solsona, a la comarca i al bisbat". Mai no va perdre el contacte amb Solsona on cada any hi passava alguns dies de vacances i sempre va guardar una gran devoció a la Mare de Déu del Claustre.

"El nen del Miracle"

La trajectòria espiritual del germà Vergés se sosté en la dura experiència que va

viure de petit. La família va estar fortament sacsejada per la Guerra Civil, que es va iniciar uns mesos després néixer. Durant la Guerra van matar el seu pare i tres familiar més. Acabada la Guerra, amb tres anys, va tenir una caiguda que li partí l'esquena. Va patir la traumàtica experiència de passar deu anys immobilitzat en una llitera. Una experiència de sofriment de la qual anys després explicava que "sempre que veig el crucifix, li dono gràcies per haver pogut patir com si hagués estat amb Ell a la creu".

Va viure aquesta dura experiència veient els sacrificis que feia la seva mare i alhora encomanant-se a Déu, a Maria i a **Sant Antoni Maria Claret**, per qui la família tenia una gran devoció. Quan els metges ja havien sentenciat que les complicacions a l'esquena el portarien a la mort, van decidir intentar que s'aixequés. Malgrat que li faltaven quatre vèrtebres es va sostenir dempeus després d'anys immobilitzat. Un fet que van contemplar amb sorpresa vuit metges i que va fer que fos conegut com "El nen del Miracle". El germà Vergés sempre va atribuir aquella curació a les seves pregàries, a la devoció de la seva mare i a la vocació religiosa: "Déu em continuava cridant perquè fos algun dia fervent seguidor seu i pel bé dels meus germans".

Amb aquest bagatge va ingressar al seminari claretà de Montgat als setze anys. Després del noviciat a Vic va fer la professió temporal el 1955 i va ser destinat cinc anys al seminari d'Alagón. El 1961 va fer la professió perpètua i després d'un any al teologat de Valls va incorporar-se a la comunitat de Cervera.

Un germà sastre

Des de llavors en tots els seus destins sempre estava totalment disponible al servei de la comunitat, per senzill que fos: "per a tota tasca que sigui ajudar a la família, que són els missioners claretians". Els seus coneixements i bon fer en la sastreria el van portar a encarregar-se de totes les qüestions relacionades amb el vestuari i altres tasques domèstiques. Una dedicació que sempre va combinar amb l'animació pastoral i l'acompanyament personal. També va destacar la seva especial dedicació a l'animació litúrgica i el cant, als grups de fe i, especialment els darrers anys, als malalts i a la gent gran.

Després de gairebé deu anys a Solsona, entre 1981 i 1990 va estar una dècada a Sallent. Allà va continuar la seva tasca de promoció del cant coral i l'apostolat entre joves i infants. A Sallent també va fundar i dirigir la Coral Infantil "Saltirons del Llobregat".

El 1990 va arribar la destinació pastoral més llarga que el va portar 25 anys a Vic. A més dels serveis pastorals i a la comunitat, a Vic va destacar per com va saber transmetre el llegat del pare Claret a través del Museu i del Temple-Sepulcre. Un veritable testimoni de la devoció a Sant Antoni Maria Claret a qui atribuïa la seva curació.

Entre la seva incasable activitat, encara guardava temps per una de les seves aficions. Va cursar els estudis oficials de Meteorologia i va col·laborar en algunes seccions informatives locals d'aquesta especialitat.

Des de 2015 vivia a la comunitat assistencial de Barcelona. El funeral se celebrarà aquest diumenge 21 de gener a les 10h. del matí al Santuari del Cor de Maria de Barcelona.

L'alcalde de Solsona, **David Rodríguez**, [ha lamentat](#) profundament la pèrdua i Ajuntament de Solsona ha organitzat un autocar per facilitar l'assistència al funeral.

Aquí podeu llegir [una entrevista](#) sobre la seva trajectòria i el seu [relat vocacional](#) que aprofundeixen en seu servei i carisma claretià.